

[Ninn-Hansen.]

regeringen enten acceptere eller også i løbet af to dage fremsætte det samme forslag. Det er noget, vi kan leve med, og noget, vi synes er ønskværdigt. Jeg er også glad for, at statsministeren har hørt debatten. Statsministeren vil jo meget i denne tid og har ikke kræfter til at gøre alt alene.

Det er altså en situation, hvor man interesserer sig for spørgsmålet: hvor er mine venner, og hvem vil os til livs? Jeg synes, at denne debat har givet megen anskuelse i dette, og hvis denne debat ikke har givet tilstrækkelig anskuelserundervisning i dette: hvem vil os til livs, og hvem vil hjælpe os, så kan det jo være, at justitsministeren kan bidrage med nogle oplysninger fra forhandlinger i de sidste dage, der kan klargøre det endnu mere.

Jeg skal sige vedrørende lovforslaget om telegrafiststrejken i Grønland, at vi selvfølgelig kan støtte forslaget. Det er nødvendigt af hensyn til den grønlandske befolkning, og det er nødvendigt af hensyn til forbindelsen mellem Grønland og Danmark.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der har udtalt sig positivt om det foreliggende lovforslag. I særlig grad vil jeg takke hr. Steenholdt og i og for sig også hr. Lars Emil Johansen for de bemærkninger, de fremkom med under deres indlæg her fra talerstolen for et øjeblik siden. Jeg vil gerne takke, fordi begge ordførere i og for sig var inde på det særlige grønlandske problem, der her foreligger, analyserede det og tog udgangspunkt heri i deres stillingtagen. Den blev lidt forskellig, fordi hr. Lars Emil Johansen af principielle grunde ikke kunne give tilslutning, men jeg lagde meget nøje mærke til, at hr. Lars Emil Johansen også på sit partis vegne understregede det ønskværdige i, at lønpolitikken i Grønland, der er fastlagt med et bredt flertal i det høje ting i 1971, burde fortsætte. Det er også det, jeg på regeringens vegne har givet udtryk for, ikke alene i bemærkningerne til lovforslaget, men også i min fremsættelsestale, at det er, hvad regeringen har til hensigt.

Hr. Ole Henriksen kom som ordfører for socialistisk folkeparti med en bemærkning om, at det nok ville være det bedste, om de grønlandske lønforhold kunne afgøres af et kommende hjemmestyre, og at de i virkeligheden

ville være bedst tjent med at blive afgjort af Grønlands landsråd. Sådan måtte jeg forstå bemærkningen. Nu er forholdet imidlertid det, at Grønlands landsråd ikke i øjeblikket kan afgøre disse ting. Hvad man når frem til under et kommende hjemmestyre Danmark og Grønland imellem, er jo ikke endeligt afgjort, selv om store spørgsmål har fundet deres afklaring. Men jeg vil gerne sige, at der da nok er en parallel at drage til det færøske hjemmestyre, og vi ser vist alle her i salen – eller de fleste af os – hen til, at Grønland kan få overladt flest muligt spørgsmål.

Jeg har kun én bemærkning til hr. Lawaetz, som jeg kommer med, for at der ikke skal være noget, der skal hænge og svæve i luften, som Radiotelegrafistforeningen ikke kan være tjent med. Der er her tale om personale, der er ansat på overenskomstvilkår; det vil sige, at det personale, det drejer sig om, og som vi diskuterer forholdene for her, ikke oppebærer nogen pension.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Jeg skal takke for tilslutningen til regeringens forslag, både fra hr. Lindinger og fra hr. Honoré, og jeg skal beklage den manglende tilslutning til samme fra hr. Ole Henriksen og hr. Ib Christensen.

Hr. Lawaetz nævnte, at han foretrak det konservative forslag, for, som han sagde, der var flere detaljer. Det er jeg enig med ham i. De flere detaljer er et udtryk for en højere grad af indgriben; det er hr. Lawaetz tilhænger af, det er regeringen ikke.

Hr. Jens Peter Jensen nævnte, at han allerede, da vi tog stilling til de generelle overenskomster på det store overenskomstområde, ville have foretrukket et indgreb, der havde omfattet også de ikke-forhandlede områder. Dét er vi fortsat ikke enige. Jeg tror, det er lykkeligst, hvis overenskomstsituationer bliver bragt til en lykkelig afslutning af parterne selv, og det har da efter den tid vist sig, at det er lykkedes på overordentlig mange områder med et for alle parter acceptabelt resultat.

Hr. Jens Peter Jensen nævnte spørgsmålet, som også er rejst af de konservative, om en ændret fastlæggelse af udløbsdatoerne for overenskomsterne, og sagde samtidig, at han erkendte, at det var et mere vidtgående indgreb, end man ellers havde foretaget. Også det er jeg enig i. Det er grunden til, at vi ikke ønsker at være med til dette indgreb, som vi mener i